

چند نایابہ نانہولّوی سرکہ، چند نایابہ نانہولّوی سرکہ

له جابره وه -پرهزای خوی لیبت- ده لیت: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- داوای نانہولّوی له خیزانه کهی کرد، ووتیان: هیچ شتیکنان نیبه جگه له سرکه نه بیت، ئه ویش داوای کرد، ده یخوارد وده یفرموو: «چند نایابہ نانہولّوی سرکہ، چند نایابہ نانہولّوی سرکہ»

[صه حجه] [موسلم گپراوبه تیه وه]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- داوای خواردنیکی له خیزانه کهی کرد که وه کو نانہولّو بیخوات، ووتیان: هیچ شتیکنان نیبه جگه له سرکه نه بیت، ئه ویش فرمانی کرد که بیهنن، ئه وانیش هینایان وده یخوارد وده یفرموو: چند نایابہ نانہولّوی سرکہ، چند نایابہ نانہولّوی سرکہ. ئه میش وه سفکردنی سرکه یه، ئه گهرچیش سرکه خواردنه وه یه به لام هندیک جار خواردنه وه وه کو خواردن بانگده کریت، خوی گوره ده فرمویت: {قَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنْ عُرِفَ عُرْفَةً بِيَدِهِ} [البقرة: 286] واته: {هه رکه سیک لی خوارده وه ئه وه له (له شکری) من نیبه وه هه رکه سیک لی نه چشت ئه وه له منه مه گهر که سیک پر مشتیکی لیگریت به دهستی خوی ((و بیخواته وه)).

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5447>

